

Iwona Dąbrowska, Ryta Kozłowska, Jerzy Okulicz

Janowo, pow. Mrągowo

Informator Archeologiczny : badania 4, 170

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

JANKOWO, pow. Inowrocław patrz okres halszacki

JANOWO, pow. Mrągowo

Katedra Archeologii Pradziejowej
i Wczesnośredniowiecznej Uniwersy-
tetu Warszawskiego

Badania prowadziły: mgr Iwona Dąbrowska i mgr Ryta Kozłowska pod kierownictwem dr Jerzego Okulicza. Finansowała Katedra Archeologii Pradziejowej i Wczesnośredniowiecznej UW. Prace sondażowe na grodzisku. Wczesnośredniowiecze (XI—XII w.).

Grodzisko położone jest na wysoczyźnie morenowej, pomiędzy jeziorem Janowskim, a drogą polną do wsi Janowo, w odległości około 180 m w kierunku południowym od szosy Mrągowo—Biskupiec. Prace badawcze na grodzisku miały na celu sprawdzenie układu stratygraficznego warstw osadniczych, uzyskanie podstaw datowania oraz stwierdzenie, czy obiekt ten nadaje się do systematycznych badań.

W zachodniej części grodziska na skłonie wału założono sondaż I (20 m²) oraz na kulminacji grodziska sondaż II (8 m²), oddalony o 2 m w kierunku wschodnim od sondaża I. W sondażu I na głębokości 0,2 m od powierzchni ziemi ornej odsłonięto palenisko. Obiekt był rozwleczonej przez orkę, posiadał kształt nieregularny o wymiarach 5 m × 2,3 m. Wypełnisko paleniska o miąższości 0,1—0,2 m stanowiła ziemia barwy smolisto—czarnej, przemieszana z przepalonymi kamieniami łupanymi, które nie stanowiły zwartej konstrukcji. W górnej partii paleniska zlokalizowano liczne fragmenty naczyń, kości zwierzęce oraz część zdobionego przedmiotu kościanego. Poniżej paleniska wyróżniono następujące warstwy: gliniasty piasek barwy żółtej i jasno-brązowej o miąższości 0,2—0,3 m oraz warstwę gliny calcowej. W części zachodniej sondażu na odcinku długości 2,5 m, pod ziemią orną zalegała jednolita brązowa warstwa ziemi grubości 0,7—0,8 m nieckowato wyodrębniająca się z gliny calcowej. Zarys jej uchwycono na profilach południowym i zachodnim sondaża. Charakter wypełniska i jego kształt pozwalają przypuszczać, iż miejsce to jest pozostałością po fosie.

W sondażu II tuż pod warstwą ziemi ornej, znajdowała się warstwa spalenizny z kamieniami polnymi, grubości 0,15—0,4 m. Warstwa ta obniżała się ku środkowi grodziska. Pod warstwą spalenizny zalegała glina calcowa. Sondaż II nie zawierał inwentarza ruchomego.

Ukazany materiał ceramiczny z paleniska oraz z warstwy ziemi ornej jest jednolity i roboczo można go datować na wiek XI—XII.